

Om Finska viken öppnas.

113254

Av Dagens Nyheters sjömilitäre
medarbetare.

Redan några få månader efter rysk-tyska krigets utbrott var den ryska övervattensflottan försvunnen från Östersjön. Den syns över huvud taget icke ha gjort några allvarliga försök att hävda sig genom offensiva operationer — märkligt nog, då de nya ryska kryssarna och jagarna utan tvivel var byggda för dylika. Efter evakueringen av Hangö och Tallinn försvann de större fartygen in bakom Kronstadts befästningar och har sedermera icke förmått bryta sig igenom den spärr som tyskar och finnar undan för undan byggt upp över Finska viken.

U-båtarna lyckades forcera denna spärr även under 1942. Däremot har de icke avhört under det senast förlutna året, vilket tyder på att spärren eller spärrarna nu nått en hög grad av effektivitet. Enligt tysk uppgift skulle i desamma numera ingå icke mindre än 80 km u-båtsnät.

Den ryska offensiven från Leningsgradsområdet samt mot Baltikum kommer, om den kan genomföras, sannolikt att helt omkasta detta läge. Återgår Estland i rysk ägo, kan nämligen spärren rivs upp utmed Finska vikens sydkust och de ryska sjöstridskrafterna på nytt beredas tillträde till Östersjön. Detta hav skulle med andra ord på nytt kunna bli sjökrigsskådeplats.

Ryska flottan har otvivelaktigt lidit allvarliga förluster under kriget. Fartygsbeståndet är dock fortfarande betydande, fast det — med hänsyn till den långt drivna ryska sekretessen — är mycket svårt att bilda sig en uppfattning om detsamma.

Av de två slagskeppen är "Oktoberrevolutionen" tydligen intakt, medan systerfartyget "Marat" sannolikt svårt skadats av tysk beskjutning och bombfällning. Dessa fartyg är emellertid nu gamla och långsamma och kan icke tillmätas större värde.

De två kryssarna av Kirovtyp — "Kirov" och "Maxim Gorkij" — (8.800 ton, 9 stycken 18 cm-kanoner och 35 knop) har skadats vid flera tillfällen, men ingen har sänkts, varför alla skäl talar för att de kan vara operationsdugliga till våren. Enligt tillgängliga uppgifter skulle ytterligare några enheter av denna klass vara under byggnad. Det måste dock anses osannolikt att förhållandena i Leningsgrad under "belägringen" varit sådana att större fartygsbyggen kunnat genomföras. Icke heller torde ryssarna varit i stånd att färdigställa den från

Tyskland erhållna tunga kryssaren "Lützow", som lär ha erhållit namnet "Petropavlovsk".

Vid krigsutbrottet fanns två torpedkryssare av "Leningrad"-typ (2.895 ton, 5 stycken 13 cm-kanoner, 37 knop), av vilka ingen rapporterats sänkt. Det är även möjligt att denna klass utökats med ytterligare ett antal enheter.

Minst ett 10-tal jagare har gått förlorade. Nybyggnadsverksamheten har dock i fråga om dessa fartyg kunnat hållas i gång, och beståndet torde uppgå till ett 20-tal enheter av de kraftiga G- och S-typerna (1.700 ton, 4 stycken 13 cm-kanoner, 37 knop). Slutligen kan nämnas ett dussin kustjagare samt ett betydande antal motortorpedbåtar.

U-båtsbeståndet är omöjligt att bedöma. Det var före kriget mycket betydande, och då nybyggnadsverksamheten sannolikt kunnat hållas i gång för att kompensera förlusterna, talar allt för att ett kraftigt u-båtsvapen finns disponibelt. Sveriges flottas marinkalender bedömer antalet till omkring 50 båtar; uppgiften bör dock icke tillmätas alltför stort värde.

Fartygsbeståndet fullständigt av några kanonbåtar, ett stort antal minsvepare och vaktfartyg samt en serie isbrytare, delvis av kraftigaste typ.

I förbigående måste påpekas dels att fartygen efter sitt långa stillaliggande icke kan vara särskilt väl trimmade, dels att besättningarna icke kan stå på någon högre utbildningsståndpunkt. Framför allt torde det kräva avsevärd tid att driva upp övervattensfartygens förmåga att uppträda i förband.

Under förutsättning att basområdena längs Finska vikens sydkust kan återtas samt den finsk-tyska spärren brytas ligger det emellertid inom möjligheternas gräns att ryssarna i sjökriget i Östersjön kan insätta dels en eller ett par kraftiga operationsgrupper, bestående av kryssare, torpedkryssare och jagare, dels ett aktningsvärt u-båtsvapen.

Dessa styrkor torde icke kunna mäta sig med de tyska, men skulle otvivelaktigt, om de kommer ut i Östersjön, utgöra ett allvarligt hot mot de tysk-finska sjöförbindelserna.

För att några resultat skall uppnås krävs dock att ryssarna frångår sin tidigare klart defensiva inställning och övergår till offensiva operationer.

Sck.